

skulde ned i det tomme Rum, saa vilde det, forekommer det mig, være meget nedslaaende. Det vilde være et Vidnesbyrd om, at dansk Politik for Tiden er magtesløs, at vi ikke evne at enes om noget, naar det kommer til Stykket, men at al Ting ender i Øde. Det vilde af Hensyn til denne Sag, af Hensyn til andre Sager, af Hensyn til vort Arbejde i det hele, være i høj Grad sørgeligt. Derfor ønsker jeg oprigtigt, og jeg kan sige paa den lille Gruppens Vegne, jeg repræsenterer, at det er vort oprigtige Ønske, at Sagen gennemføres, og vi fra vor Side skulle yde vort Bidrag loyalt og ærligt, saa vidt vi kunne, til at gennemføre denne Reform. Og, om det er muligt, vilde vi ønske, at det kunde ske i denne Samling, thi det kender man jo af Erfaring, at naar man anstrenger sig meget for at komme til Forstaaelse, og Anstrengelserne briste, saa er der i Regelen i den nærmeste Tid ikke gode Kaar for at løse det samme Spørgsmaal. Toldspørgsmaalet kan ifølge sin Natur kun løses ved et Kompromis, og Kompromisser, der briste, have ikke godt af at gennemgaa Agitationens Ild, og hvad derefter følger. Det fører let til, at man baade fra den ene og den anden Side trækker sig tilbage fra det, man tidligere har været tilbøjelig til at tilbyde. Derfor er det vort Ønske, at dette Spørgsmaal maa løses, og at det maa ske snart.

Brandes: Jeg tager Ordet under det Indtryk, at det høje Ting er træt, men jeg retter mig efter Formandens Ordre, som vi jo alle sammen maa bøje os for. Jeg har med stor Opmærksomhed, som naturligvis alle ærede Medlemmer her i Salen, fulgt de Taler, som ere blevne holdte under disse Dages Debat. Jeg har hele Tiden haft det Indtryk, at det var Modtagelsen her i Salen, det kom an paa, og denne Modtagelse maa man altsaa se at forstaa gennem de Ord, som ere blevne sagte. Hvad nu Regeringspartiets Ordfører her i Salen angaar, tror jeg ikke, at nogen havde ventet andet af ham end det, han udtalte, nemlig en Tilslutning til Forslaget. Hans Stilling var jo given paa Forhaand. Dette Ministerium er hans Guder eller hans Gud, og han er dets Profet, og fra den Stilling kan han ikke vige ud. Interessant var det at høre, at han meget kraftigt angreb Beskyttelsen og endog fandt, at den var en ret sindssvag Ting, men derefter gik over til at udtale, at dette Forslag, hvori der dog er en ganske god Slump Beskyttelse, netop var et saa-

dant, som han kunde tiltræde. Endvidere var han en varm Tilhænger af Værditold og erklærede, at Værditold var den eneste retfærdige Maade at gennemføre en Told paa, men alligevel fandt han sig i, at der ikke er mere Værditold i dette Forslag, end der nu en Gang er. For nogle Aar siden, under en Toldebat her i Salen, udtalte det ærede Medlem sig ogsaa om Værditold. Det var i 1899. Da sagde det ærede Medlem noget lignende som i Gaar: at Vægttolden i og for sig er en blodig Uret, og at den i høj Grad forulemper den ubemidlede Befolkning, idet de tunge og grove Varer blive lige saa stærkt beskattede som de fine. Men endvidere udtalte det ærede Medlem, at hvis denne Opfattelse kunde blive levende i hver Mands Hjerter i denne Sal, vilde han prise sig som en lykkelig Mand. Derfor har jeg virkelig en Beklagelse at udtale overfor det ærede Medlem, for han bliver ingen lykkelig Mand. Det maa han ikke bebrejde mig eller andre, men han maa henvende sin Beklagelse til den højtærede Finansminister, som efter lige at have aabnet ham Paradiset ved at stille en Smule Værditold i Udsigt, lukker det for ham igen. Der er nemlig ikke mere Værditold paa dette Lovforslag, end man nogenlunde kan lade sig presse til, naar man er en Finansminister som den højtærede Finansminister; thi da Forslaget kom ind i Folketinget, var der langt mindre Værditold, end der er nu. Altsaa det ærede Medlem bliver ikke lykkeligt, og det synes jeg er Synd for ham. Han har i gamle Dage gjort et stort Arbejde i Demokratiet Tjeneste, og de to Regeringer, vi have haft efter Systemskiftet, har han tjent som en virkelig paalidelig Mand, saa man kunde dog gerne gøre ham den Tjeneste at gøre ham lykkelig, nu da han ikke er i den allerførste Ungdom. Men, som sagt, hans Modtagelse af Forslaget var jo given og for saa vidt ikke saa særdeles interessant.

Hvad Højre angaar, har allerede den ærede sidste Taler bemærket, at det som sædvanligt er splidagtigt med sig selv. I enhver stor Sag, som kommer for her i Tinget, vil man bemærke, at Højre har forskellige Standpunkter, ligesom det har forskellige Ordførere til at udtale sig om Sagen. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), som talte om Vintolden, og som holdt et udmærket Foredrag derom, endte med at sige, at dette Toldlovsforslag var et overordentlig godt Grundlag til at forhandle videre paa. Det ærede Medlem